

१. प्रति १ र्द ...

2-11 7/18 4-12

समय ३६.

३५३

ਮਧੂ 11 2 12ਵੀਂ ਦਸ਼ਮਾ ਪਾਥ 9 ਟੇਕ,
ਪ੍ਰਭਾਤ ਪ੍ਰੀਤ ਪਾਥ 22ਵੀਂ 11ਵੀਂ 11ਵੀਂ 11ਵੀਂ

५५ ५५ ५५ ५५ ५५

म३१ १' १ सं० १६२१.

ॐ नमः शिवाय

सत्यनारायण प्र प्रेमभा पा. मे नील न कणाहमे
छापी. ठे. मित्रि न घरीता। स मे पातामनी
वागीमा-अमदावाद.

SECRET

C-222

શરૂઆતના બે બોલ.

પ્રિય વાચકજી? હારૂના દુષ્ટ વ્યસનથી મોટા મોટા રાજા રાણાઓ અને રાજની પાયમાલી થયાના સેકડો દાખવા ઈતીહાસોમાંથી જણાઈ આવે છે, તેમ છતાં આપણી નજર આગળનું એકજ દ્રષ્ટાંત આ પુસ્તકમાં આપુ છું ને તે એ છે કે—જ્યારે મહુડાનાં ઝાડ પર મહુડાં થાય છે, ત્યારે તે ઝાડનાં તમામ પાંદડાં ખરી જાય છે, અને મહુડો તદ્દન નાગે થઈ જાય છે. તો પછી તેજ ઝાડના મહુડાંનો રસ કે જેમાં પલાળ્યા પછી કરોડો કીડા ઉત્પન્ન થઈ મહુડાની સાથે તેનો અર્ક નીકળે છે ને તે મનુષ્ય પીએ તો પોતાનાં હુગડાં કાઢી નાગે અને તેમાં શી નવાઈ!

લી. સેવક.

શા. કેશવલાલ જમનાદાસ પાલખીવાળા.

૬૦ હુણસાવાડે મોટીપોળ.

અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૨૦ તારીખ

પુસ્તકનંદ્ર નંદ્ર ૨૧૩૬૫૧૦૧ ૨૨૧૧

વિષય ૭૦૧૪

ઠાડીયાની ઠશા !

૧

(ગઝલ)

બને શા હાલ બંદાના,	કરે શું બાટલી બાઈ;	
બતાવા તે બનાવી છે,	કવાલી સાંભળો બાઈ.	૧
હહાં ને દૂધ ધી મૂડી,	મધુ પીવા જતા પીડે.	
બરાવે દામ દહ દાડ,	અને રાજ થતા દીડે.	૨
ઢઠાવી હોંસથી શીસો,	શોકાઈ હાથમાં સાહી;	
બરીને ઢીંચવા મારે,	જઈ એકાંત કે ત્યાંહી.	૩
જતો જ્યાં કંઠથી દેઠો,	તહીં ભાગે ધણી લાભે;	
મગાવી તેહથી તેઓ,	ચવાણું કે ચણા ખાયે.	૪
તથાપી ઢાઇ રીતથી,	નથી તે આગ ઓલાતી;	
મતીને ફેરવી નાખી,	કલેણુ કાતરી ખાતી.	૫
કરી ખીસ્તુ બધું ખાલી,	મહું મંદીરથી જાયે;	
ધરે બૂમી પરે પાપી,	રહે ના સ્થીર ત્યાં પાયે.	૬
પહેલાં થાય છે સ્થીતી,	ખરેખર વાંદરા જેવી;	
કરે છે દંતીયાં તેથી,	અને આખો ફરે એવી.	૭
બને છે બાટ ત્યાં બીજો,	કળતી કુતરા જેવો;	
બસીને મૂખથી જુહું,	હસાવે લોકને તેઓ.	૮
ધરે છે રૂપ ત્યાં ત્રીણું,	મધેડાનું ધણે ભાગે;	
મને ત્યાં લોટતા હોયે,	પડી બૂમીપરે નાગે.	
તમાસો તેહ જોવાને,	મળે છે મેદની મોટી;	
મહુડી હે મહુડી હે,	કહી હાંસી કરે ખોટી.	૧૦

સગા બહાસા સંબંધીને,	સતાવે છે મહી થોડે;	
વળી મા બેન માસીને,	છેલો કાષ ના છોડે.	૧૧
પડે પોલીસને જો તે,	ખખર તો દોડતા આવી;	
જમાડે પાક મેથીનો,	કરે બાલે કડી લાવી.	૧૨
મહાવે ન્યાયને દારે,	કરાવે દંડ જો ત્યાંહી;	
મળે ના દામ તે દેવા,	જતા એ જોલની માંહી.	૧૩
સદા ડામીસનો ડાધો,	કપાળે લાગતો તેથી;	
લખે ના કાઈપણુ નામે,	કદાપી દોકડા એથી.	૧૪
મયા તારાજ તેનાથી,	મહારાજ એને રાણા;	
બન્યા ડાલા દિવાના ને,	નબ્યાં ના કાષનાં નાણાં.	૧૫
મજુરીથી કમાએલું,	મધુમાં મૂકશે નાહી;	
ખચાવી તે બધું નાણું,	બરો દાણા ધરો માંહી.	૧૬
કરે છે હિજળા ચોરા,	વધારે હીંદની હાની;	
હડાવે છે મધુ મેઘી,	મગાવી ખોટલો છાની.	૧૭
પડો એ બંગલે પૂજો,	મરો તે માનવી મોટા;	
સગાવો જાતને જાડું,	કળતીથી મણી ખોટા.	૧૮
અસંખ્યાતા પડે કીડા,	ગળાતો જ્યાં મધુ ત્યાંહી;	
કહો તે કેમ પીવાયે,	રહું છે પાપ જો માંહી.	૧૯
કદાપી જીવ જાયે તો,	બલે તેને જવા દેજો;	
તથાપી દુષ્ટ દારનું,	કદી કો નામ ના લેજો.	૨૦
જઈ પીડા કને કાં તો,	સજા જો મેળવી માશે;	
કહે છે પાલખીવાળો,	બહુ તે બાધનું થાશે.	૨૧

રાગ રાસડાનો.

મહીરા મુકળે બાધ (૨) રે, ખરેખર છે દુઃખદાઇ રે-૨૬.
 થી દ્વંધ મેવો લેવો મુકીને, પેસે પાઠે લલો બાત;
 માગે મહીરા હીંચવા માટે, જાએ પછી એકાંત;
 શોકાર ને બાટલી સાહી (૨) રે, ખરેખર છે દુઃખદાઇ રે. ૧
 છુટ બરે ને ઉંટસરીખા, હોઠ કરંતા હોય;
 ચાર ચણા લઇ મુખમાં નાખે, આગ જુએ નહીં તોય;
 બળે જ્યાં કાળજું ત્યાંહી (૨) રે, ખરેખર છે દુઃખદાઇ રે. ૨
 ખાલી કરી નિજખિસ્સુ પછી તે, ત્યાંથી પલાયન થાય;
 વ્યાપી નિશા કે પાપીના બેઠિ, રિથર રહે નહીં પાય;
 હીંડે લકચડીયાં ખાઇ (૨) રે, ખરેખર છે દુઃખદાઇ રે. ૩
 બોય પડે ને ઉઠે પરાણે, પાછો પડે તે ઠાર;
 કીચડ કાઢવ કે નરકાહી, સુંચતો તેણી વાર;
 મળે તનબાન ન કાંઇ (૨) રે, ખરેખર છે દુઃખદાઇ રે. ૪
 માતને મારે ને તાતને ત્રાડે, બાતને બાડે ગાજ;
 બેન કે દીકરીને નવ છાંડે, છેક છકી બમરાળ;
 કરે મલ પીને લવાઇ (૨) રે, ખરેખર છે દુઃખદાઇ રે. ૫
 જોવા મળે જન તેહ તમાસો, જેહ બન્યો ચકચુર;
 મહુડી મહુડી બાળક બોલે, તેમ ભસે બરપુર;
 છુતી જમ શ્વાનસગાઇ (૨) રે, ખરેખર છે દુઃખદાઇ રે. ૬
 પાકપડોશી દુષ્ટને કેપી, દાર ઠપ દૂર થાય;
 થોલીસને જો ભણુ પડે તો, હાથકેરી ન'આય,
 પડે પખાલી ત્યાંહી (૨) રે, ખરેખર છે દુઃખદાઇ રે. ૭

કસ કરીને કારંટ માહે, ઉભો કરે જાન એહ;
 થાય સજા કાં દંડ કરે ત્યાં, હોય ન દેવા તેહ;
 જતા એ જોતની માંહી (૨) રે, અરેખર છે દુઃખદાહ રે. ૮
 સ્વામ પડે જે ડાંમ કપાળે, તે જગજહેર થાય;
 દારડીયા દરખાર ચહે ને, જાંઘળી એળે જાય;
 મરે ખર માટી થાઇ (૨) રે, અરેખર છે દુઃખદાહ રે. ૯
 શોપમાં પેસી કે જાંબલે બેસી, દાર પીયે છે તેહ;
 આપ કુભે ને દેશ કૂખાડે, ઉજળા ચોરા એહ;
 દહ જળ વાટ કમાઇ (૨) રે, અરેખર છે દુઃખદાહ રે. ૧૦
 રાજ ગમાવીને રાય થયા કંઇ, ગાય થકી પશુ રંક;
 થરો ગણી જે શોખ કર્યો તે, ભૂરો ક્યો નિઃશંક;
 રહી નહી પાસે પાઇ (૨) રે, અરેખર છે દુઃખદાહ રે. ૧૧
 માટે ન પીશે પ્રાણજીવતાં પશુ, હાલ થશે બેહાલ;
 ખાપણુ ખોળ્યું હાથ નહી આવે, વિનવે કેશવલાલ;
 કશું મમ માનગે બાઈ (૨) રે, અરેખર છે દુઃખદાહ રે. ૧૨

૩

(રાગ—ભોજબગતના આખખાનો.)

મહીરા મુકળે મહારા લાઇ ગટરમાં જોયાં ખાસો નહી. મહીરા. ૧.
 બહાણું વાયું કે મધુ મંદીરમાં પેરતા પૈસા લાઇ;
 જાણે જનમતા પાયો ન હોયે માએ ગણધુથી મહી. મહીરા. ૧.
 કાકા આપો કહી માપો જાણવે મનમાં રાજી લાઇ;
 પેસે ખુલ્લે કે બેસે છે ખજાર ત્યાં સીસો સીસા લાઇ. મહીરા. ૨.

- ધુટ બરે ને ઉંટ સરીખા હોઠ કરંતા તહીં;
રહેવાની કુતી પુ છે માટે મોઢેથી પુકંતા બાઇ. મદીરા. ૩.
- હાથેથી અંગમાં આગ લગાડી તેને જુઝાવાને તહીં;
રાસી કે વાસી લેવાના બજ્યાં ખાતા વેચાર્તા લઇ. મદીરા. ૪.
- એવામાં એમના જેવા મળે તો આપુ બિરાદર કહી;
પાય પીયે છે પ્યાસો પરાણે સામસામી સમ ખઇ. મદીરા. ૫.
- પહેલોરે પીધો ને બીજેરે પીધો ત્રોજેથી જીભ તોતડઇ;
બોલ્યો બબડતો એક જણો ત્યાં ખાવાનું લાવો કંઇ. મદીરા. ૬.
- ઉડીને ત્યાંથી ચાલ્યો લેવા જ્યાં એઠાં છે પારીખઇ;
અનેક દેહનો ઉકાળો માગી લીધો તે પડીયા મહીં. મદીરા. ૭.
- પાપીજને તે પ્રીતે આરોગ્યો ચાટી ચપણીયું તહીં;
દારનું ઘેન બહુ ચઢયું ઘડીકમાં તરતજ શુદ્ધશુદ્ધ ગઇ. મદીરા. ૮.
- દેખી એ તાલ તહીં કાઢ્યા કલાલે પીઠાની ખહાર ચાળ દઇ;
કેખા ને ઠોકરો ખાતા પછી તે પડ્યા ગટરની મહીં. મદીરા. ૯.
- ધોતીયું કે' હું ધમે' ન ઠાંકું પાધડી કે' પરખઇ;
બંડી ડરીને બોલી ખીચારી મુઓ તું કેમ ના બઇ. મદીરા. ૧૦.
- જોતાર જન તે બાળીને બાખે મહુડી મહુડી કહી;
પોલીસ જો તે જણે ખબર તો દોરે હવેલી મહીં. મદીરા. ૧૧.
- શીખે સજન ને ગાયે ગુણીજન મુજે બજન જે બઇ;
કેશવ જમનાદાસ કહે છે પામે તે વૈકુંઠ સહી. મદીરા. ૧૨.

(ચેતે તો ચેતાવું જનરે પાનર ખાણી—એ રાગ)

મઢીરા પીવાનો કુકારે, ઓ મધુપાની. ૨૬.

છુરા રસ મીઠો લાગે, પ્યાનસમ પાંડે લાગે;

મહુડી ત્યાં પાંચા માગેરે ઓ મધુપાની. ૧

સીસોને શોકારે સાહી, દીવ્યતો મઢીરા ત્યાંહી,

અપટી ચણુની ખાઈરે ઓ મધુપાની. ૨

મહુડીથી મુખ ખાળે, ચરે છે ગાળાના ચાળે;

પડે છે ગટર ખાળેરે ઓ મધુપાની. ૩

ખકતો હું ત્યારે બહુ, બહુન દીકરીને વહુ;

ચણુતો સરીખા સહુરે ઓ મધુપાની. ૪

છાકરાં છુપાતાં હરે, પોળ ને પડાશી ડરે;

સગાં તારે કાણુ કરેરે ઓ મધુપાની. ૫

મજુરી કરીને ખરી, કલાસોના ધર ભરી;

મુકતો હું તમાં છરીરે ઓ મધુપાની. ૬

કરે તારી કાણુ કાઠ, બરની ધંટીરે' રાઠ;

કાણુ માટે રાહ જોઈરે ઓ મધુપાની. ૭

પીકુ તે શું લાગે ખ્યારે, દીવાનો બનાવે હાર;

મુખકું ગધાવું તારેરે ઓ મધુપાની. ૮

કુનોખામાં કુખ ધારો, વઢને વહેવાર જારો;

લાક લંગો કહી મારેરે ઓ મધુપાની. ૯

(૯)

ધડીમાં તું હસે રડે, ધડીમાં આજોટી પડે;
 ધડીમાં ગાજોએ ચઢેરે ઓ મધુપાની. ૧૦
 માટે સૌ ચપલુચાટ્ટ, બાટલીનું બાજો ડાચુ;
 પ્યાલાને લગાવે પાટ્ટરે ઓ મધુપાની. ૧૧
 ભગતો ભજન ગાઇ, કરશે પ્રચાર ભાઇ;
 કહે છે દેશવ ચાહીરે ઓ મધુપાની. ૧૨

૫

મનહર છંદ.

શોખમાં સૂરાનું પાન કરવા કાળે હેવાન;
 મેળાપીની મંડળીમાં ઉમંગથી જાય છે.
 મહિરા પીયે ને પાય દોસ્તદાર જેમ આશ;
 મૂર્ખ તેમ તે ફૂલાય પ્યાલે પોકરાય છે;
 ચતુર ગણુતા એના ચિત્ત તો ચળીત થયા;
 ચઢી મધુપાને અને પીઠે અથડાય છે.
 દિવાનાં બનીને ચઢે, ગાજે કે ગટરે પડે;
 પોલીસ મળે તો વળી પરસાદી ખાય છે. ૧
 બહેન દિકરી ને નાર સરખાં ગણી ગમાર;
 જેવું જીએ આવે તેવું મચે જુઝૂ ભાખવા.
 બાબી કે બાણેજ હોય બલે ભતરીજી તોય;
 મહિરા પીનાર માંડે તેને આળ નાખવા.
 સોમર રહનાર નર ગમાવી ધરેણું ધર;
 બીખારી બને છે તો જતા રવાન આખવા.

જાંઘાની રદ કરે પરાણે ઉદર ભરે;
 મૂઆ મધુપાનીઓના શોખ એવા રાખવા. ૨
 કાળજી તેમાંથી સડે છાતીમાંથી ક્ષય પડે;
 ચક્રર વધારે સડે દરદી દેખાય છે.
 બાપનું બોળીને નામ કરે નિજ કૂળ સ્થામ;
 મહુડી પીનાર નર ખતા બહુ ખાય છે.
 ખ્યાલે થયા પાયમાલ બોટલે બન્યા બેલાલ;
 તેવાને નિહાળી મને બહુ દુઃખ થાય છે.
 કહે છે કેશવલાલ કરો ન મધુનો ખ્યાલ,
 એમાં નથી માલ નીચ પીયે અને પાય છે. ૩

૬

(હાસ પરે દયા લાવો રે—એ રાગ.)

પ્રાણ જતાં પણ ખ્યાલો રે, (૨) કાષ ન પીસો પ્રાણ જતાં
 પણ ખ્યાલો.—ટેક.

આપી કમાણી પીડે, પાપી પરખાવું દીડે;
 ચાને શકાર ઝાલો ઝાલો રે, (૨)—કાષ ન પીસો. ૧

નાખે નકાદિ મહિ, ગટરો ગંધાતી ત્યાંદે;
 તેને શું બટમાં બાલો બાલો રે, (૨)—કાષ ન પીસો. ૨

દેયે લગાડે લેણી, કાપે આવરદા દોરી;
 તેને ત્વરાથી દાગો દાગો રે, (૩)—કાષ ન પીસો. ૩

હાથા દીવાના થાયે, જ્યું તે એજે ભયે;

એથી એતીને ચાલો ચાલો રે (૨)—કાઠ ન પીશો. ૪

કહેવું કેશવનું માની, કરશે ના કો નાદાની;

કાઠ ન લાગે કાગો કાગો રે, (૨)—કાઠ ન પીશો. ૫

૭

માન માયાના કરનારા રે. એ રાગ.

શીખ માનો મહડીઆ માનો રે, બીખ માગો છો શીદ નાદાનો;
બને કાલો તે સંગથી દીવાનો રે, એહ પીવાનો શોખ હોય શાનો. ૨૬.

મીલ મજુરી કે લેધ માથે, માટી ચણાવતા મકાનો;
કાઠી ચીરી કે બાકી પકાવી, આવી કરો તોફાનો રે. બીખ. ૧

ભોલીના ટીપે નાણું રજેલું, આપી તું હાથ ધસવાનો;
કુટી બદામ કે કાંચી કાઠી કાઠ, નામે નથી લખવાનો રે. બીખ. ૨

માતાની કુંખમાં લાહય લગાડે, બંધુ તે જોધ બળવાનો;
પીતાના વામપર પૂજો મુકીને, કુળ કુળ તું કરવાનો રે બીખ. ૩

નાખે નરકમાં નાગ કરે તે, દાર પીએ ન કાઠ દાનો;
કેશવ જમનાદાસ કહે છે, માનો કહ્યું મહેરબાનો રે બીખ. ૪

૬૨૮

(થયા છે. જે પતી તેજ ખ્યારી તનના—એ રાગ.)

મધુપાની હાની નવ કર્ણો તન ધનની લાઇ—ટેક.

કુલ કલકિત થાય હાય એ શી રીતે રહેવાય;

ધન આપી—મલ આપી—લે પાપી—ને ત્યાપી;

જાન બૂલી લટકાતા હોએ ખરસમ જ્યાં ત્યાંહી. મધુપાની. ૧

ચહે કેદ લડથડે પગો ને પડે ગટરની માંલ;

જ્યાં જાતા—ગંધાતા—ગળ નહાતા—મળ ખાતા;

જીવતાં તે પાપીજન જોતા નકંતણી ખાઈ. મધુપાની. ૨

કાળા ડગલાવાળા કાકા જો જાણે તે તાલ;

તો દોડે—નવ છોડે—ઝટ જોડે—વરધોડે;

હાથ કડી ખાલી લઇ ચાલે કારદની માંહી. મધુપાની. ૩

દંડાતા ખંડાતા ત્યાં તે ચાતા દેવાહાર;

પણ પીકું—નવ નીકું—જે દીકું—તે મીકું;

સાકરસમ જાણી તે જાતાં સાજ પડે જ્યાંહી. મધુપાની. ૪

એ રીતે દારૂડીયા ભોકા તન ધન કરતા નાશ;

કુરખપામી—ખલ્લામી—લઈ નામી—મલ સ્વામી;

કેલવ કહે વણુ જોતે મરતા પાપી પછાઈ. મધુપાની. ૫

આ તે હોટેલ કે હત્યા ?

ગઝલ.

- ધુળરી ચાહ દેવીના, પધારી હાટલો માહે;
 વધારી વેદના આપે, હળરો કાપ પી ચાહે. ૧
- પધારી માંભથી ઉઠી, પહેરી પાપ કે ટાપી;
 દિવાના પેર દોડા છે, પિવાને ચાહ કે કાશી. ૨
- પડે છે માર્ખોઆ નેમા, હળરો ઉડતી આવી;
 ઉઠાળી તેમને ભેળી, તમોને પાપ છે લાવી. ૩
- કોકોરાં ચાહનાં ચાટી, ચિરોટા ખૂન પુંકા છે;
 મગાવી પાનનાં ખીડાં, મઝા જીનનાનની દ્યો છે. ૪
- બગીચા ચાહના વાવે, વિદેશી આપણે હાથે;
 દિયે છે તેજ દુઃખો ને, લિયે છે લાજ તે સાથે. ૫
- બને ને રંગ ચ્હાનો તે, બતાવે તેમનું ભોહી;
 પિઓ શું હોશયો એને, મઝા માની અને મોહી. ૬
- બળે છે હોઠ ને મોહ, કલેજી કાંચલા થાયે;
 યુવાનો એહથી નહેલા, થઈ રાગી મરી જાયે. ૭
- ખરાબી ખૂન કીધી છે, જઈ હોટેલમાં આપે;
 વધી ને મોખવારી તે, તમારી ચાહના પાપે. ૮
- મળે છે ખાંડ મોખી ને, વધ્યા છે દુઃખના ભાવે;
 કહો એ ક્યાં કરે ભોહા, તમારા પાપનો દાવો. ૯
- તમે તો તમા પામે છે, ખરાબે દુઃખ ડેરીનું;

- વધે છે રાગ જેનાથી, કરે શું પાત તે એનું. ૧૦
- પિધેલા ચાહના ખાલા, બરીને ડાલમાં પાણી;
નધોયા ધોધને આપે, તમે સૌ એક છો જાણી. ૧૧
- સડેલા ને મળેલાઓ, વળી ખાંસીતણા બોગી;
લગાડી લાળ ખાલાએ, નિરાગીને કરે રાગી. ૧૨
- મણી હાંટેલની સંખ્યા, સુમારે શહેરની તેમાં;
અપે છે ખાંડ છો ખાંડી, અને ચઢા બાર મણ જેમાં. ૧૩
- રૂપેયા હાલના ભાવે, હમેશાં ત્રીસસો જાએ;
તમે જો તે બચાવો તો, ગરીબો દૂધ લી ખાએ. ૧૪
- સડેલું શાક ને રાશી, અનાજો હોટલે આવે;
કરે તદ્દયાર તે રાંધી, તમોને કેમ તે ભાવે ? ૧૫
- વધેલું હોય તે વાશી, તમારી થાળીએ ડોકે;
પડો છો એહથી માંદા, રડો છો રાત દિ પોકે. ૧૬
- હિઠાડી હોટલો મોટી, કરીને ચાહનાં પીકાં;
કુટેવો લોકને પાડી, જમઃડી બોજનો મીકાં. ૧૭
- લધને દામ તે દોઢાં, રૂપેયા મેળવી લીધા;
બનાવી બંગલા પોતે, તમોને રાગીઓ કીધા. ૧૮
- બતાવ્યાં વૈદનાં દારો, દવાઓ ચાલતી રાખી;
વળી એ ખીલનાં નાણાં, બરાવે છુંદગી આખી. ૧૯
- જરો ના હોટલે એથી, પીવાને ચાહ કે આવા;
કહું કેશવનું માનો, સુધારો આપનો થાવા. ૨૦

પ્રભુ તમોને શું પૂછશે ?

જીવંતી છંદ

તમે કેટલા બંગલાઓ બનાવ્યા, તમે કેટલા દામ ગાંઠે બચાવ્યા;
 ચલાવી તમે કેટલી ત્યાં દુકાનો, પ્રભુ તે તમોને નથી પૂછવાનો. ૧
 તમે કેટલી રોજ ચીરટ કુંડી, તમે કેટલી વાપરી ચાલુ જુરી;
 તમે ચાપતા કેટલાં રોજ પાનો, પ્રભુ તે તમોને નથી પૂછવાનો. ૨
 કંઈ જાતના પહેરતા છુટ જોડા, ઘરે રાખતા કેટલા ગાય ઘોડા;
 હતી કેટલી ગાડી ને ગાડીવાનો, પ્રભુ તે તમોને નથી પૂછવાનો. ૩
 તમે કેટલીભાર્મભાયા બળ્યા છો, બી,એ.એમ,એ.એમ,ડી.શું થયા છો;
 થયા જે, પી છો ચાંદ સી આઈ છો, પ્રભુ તે તમોને નથી પૂછવાનો. ૪
 કંઈ જાતના બાળતા ઘેર લેંપો, કંઈ ટાઇ ને પીન ઠાલર કેપો;
 બીજો ડ્રેસ કેવો હતો પહેરવાનો, પ્રભુ તે તમોને નથી પૂછવાનો. ૫
 તમે કેટલાં વસ્ત્ર બેળાં કર્યાં છે, કંઈ જાતનાં અત્તરો વાપર્યાં છે;
 તમે વાપર્યાં પાન ગુલાબદાનો, પ્રભુ તે તમોને નથી પૂછવાનો. ૬
 તમે કેટલા નાટકો ખેલ જોયા, તમે શર્તમા કેટલા દામ ખાયા;
 લીધા દહાવ શું શેરટી જીતવાનો, પ્રભુ તે તમોને નથી પૂછવાનો. ૭
 ઉનાળે હવાસાર કયે દામ જાતા, તમે રેલવેમાં કયો વર્ગ લેતા;
 કરી કેટલી મિજબાની જીવાનો, પ્રભુ તે તમોને નથી પૂછવાનો. ૮
 મુલાકાત લીધા તમે હોટલોની, બાગી ગર્દનો કેટલી ખોટલોની;
 જવંડર અને સેન્ટની સીસીઓની, પ્રભુ તે તમોને નથી પૂછવાનો. ૯
 તમે કેટલું દીનને દાન દીધું, ગરીબો તણું શું તમે હીત દીધું;
 કરી શી તમે દેશની સેવનાઓ, પ્રભુ તે તમોને નક્કી પૂછવાનો. ૧૦

વિનંતી પત્ર.

આ શહેરના મધનિષેધક મંડળો, અને કોઈ ૧
કેશી વસ્તુનો નિષેધ કરનાર સંસ્થાઓને વિનંતી ક
વામાં આવે છે કે આ પુસ્તકની તથા ગઝલના છ
ક્યાંડની એકેક નકલ મફત આપવામાં આવશે, ૨
તે મંગાવવા ઇચ્છા હોય તેમણે મંગાવી લેવી, ૩
પરગામથી મંગાવનાર મંડળે ફક્ત અડધા આનાની
પોષ્ટની ટીકીટ મોકલવી એટલે બુકપોષ્ટથી મોક
વામાં આવશે.

સામટી નક્કલો મંગાવી લોકોમાં મફત વહેંચ
વિચાર હોય તેમણે પત્ર લખવો કે જેથી કાગળ ૪
છપામણીના પ્રમાણમાં જ કીમત લખી જણાવવા
આવશે.

લી. સેવક.

શા. કેશવલાલ જમનાદાસ પાલખીવાળ

. બુલસાવાડે મોટીપોળ

અમદાવાદ..

